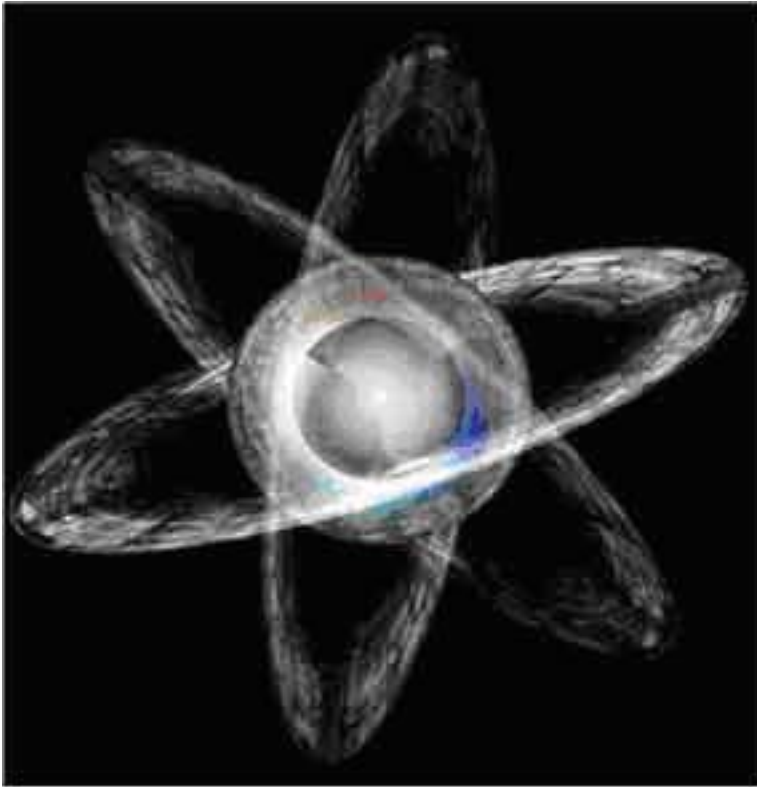


KAINATIN YARATILIŞI

&

MADDENİN HAKİKATI

(AKADEMİK makale)



Tasavvufa göre Yaratılış ve Maddenin Hakikati

murat tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Şubat 2011 13:13 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:13



Baran (Ülkemizde Yaratılma)

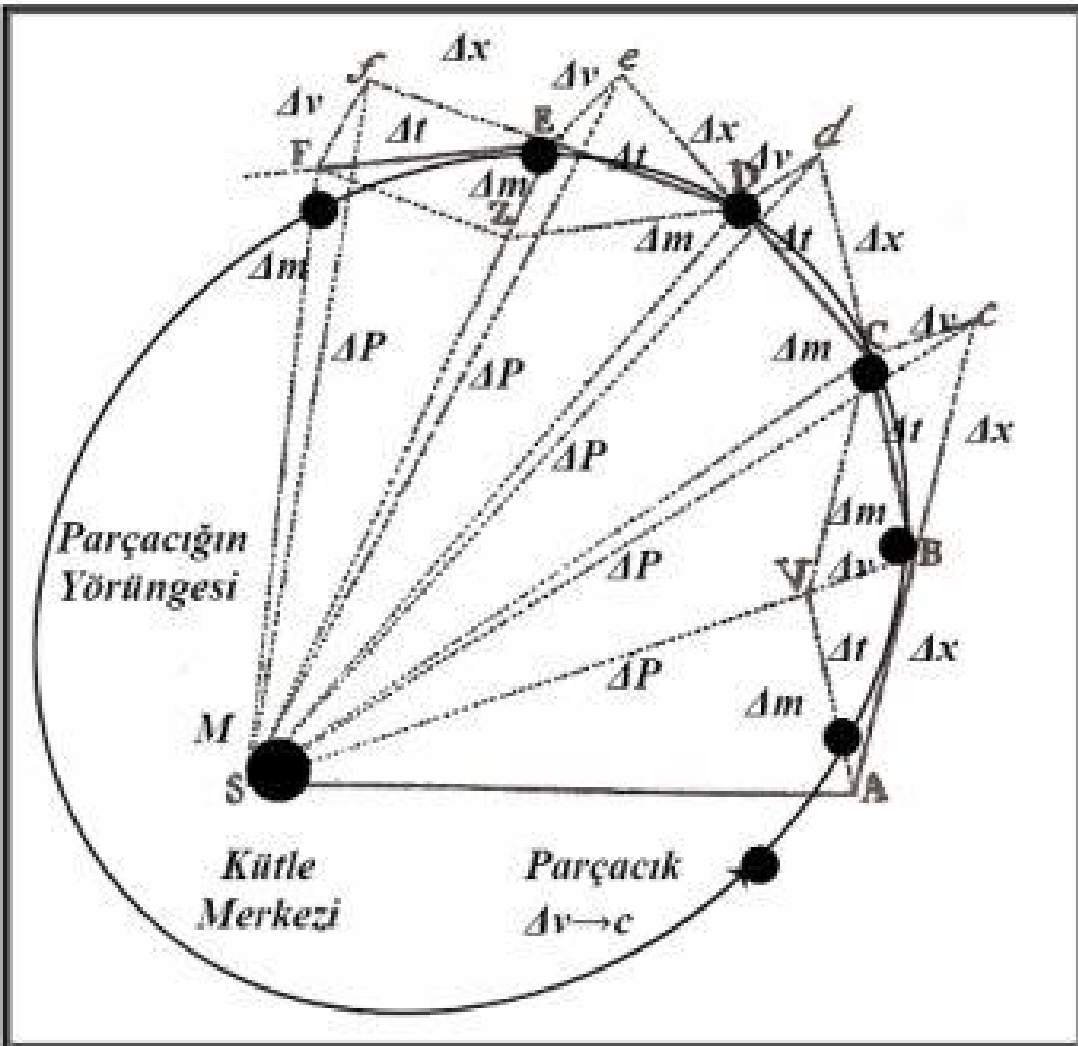
Tasavvufa göre Yaratılış ve Maddenin Hakikati

murat tarafından yazıldı.

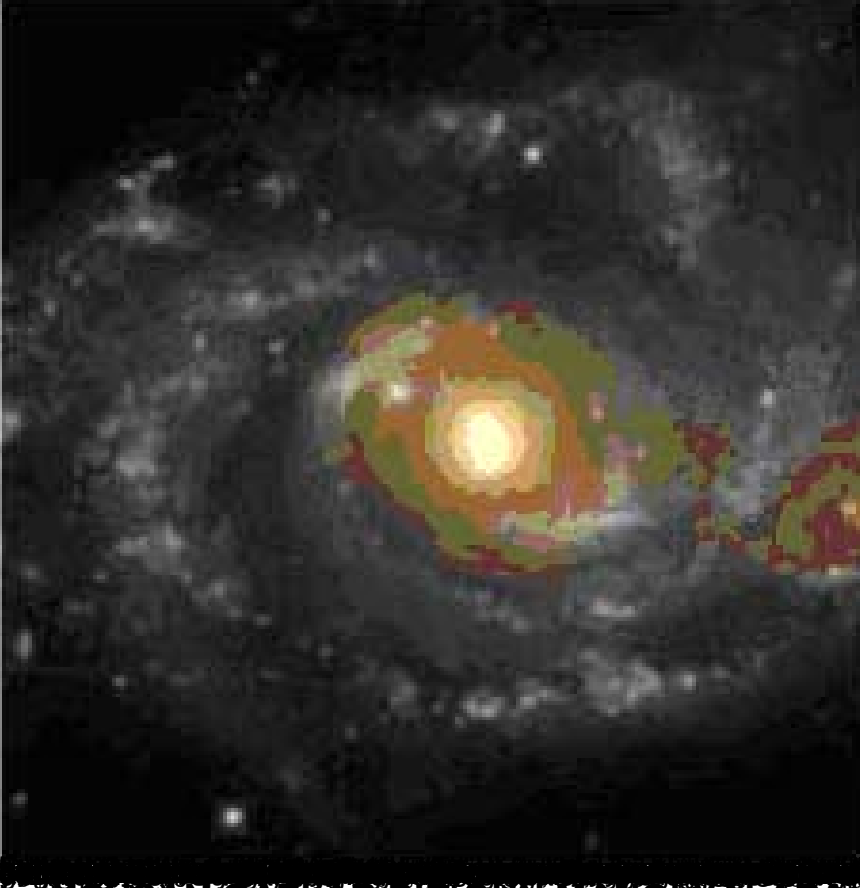
Pazartesi, 07 Şubat 2011 13:13 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:13



~~... ..~~



~~... ..~~



UÇUŞAN GAZLAR BİR GÜN MANOLYALARA DÖNÜŞECEK

Kuran'ın bilimsel mucizelerinin sadece, bir mucize oluşsun, Kuran'ın dediğinin doğruluğu birgün anlaşılсын diye söylenmediğini görüyoruz. Evet, tüm bu mucizelerle Kuran'ın Allah tarafından gönderildiği, Kuran'la hiçbir kitabın yarışamayacağı ispat ediliyor. Aynı zamanda mucizeyi oluşturan ayetler çok önemli bilgiler veriyor, Allah'ın yaratışındaki inceliklere, olağanüstü-lüklere dikkat çekiyor. Hiçbir Kuran ayeti "Bir gün Bush diye bir Amerikan başkanı olacak, onun oğlu da..." şeklinde haberler vermi-yor. Kuran'ın, indiği dönemde bilinemeyecek olan bir bilgiyi, mucizevi bir şekilde söylemesi tek önemli nokta değildir. Aynı zamanda bu sözün kendisi de insanlara önemli bir bilgi vermektedir. Bu ayeti (41- Fussilet 11) örnek alırsak, Kuran'ın 1400 yıl önceden Evren'in daha önce gaz halinde olduğunu açıklaması bir mucizedir. Fakat bir patlamayla tüm maddenin sürekli genişleyen bir şekilde Evren'i oluşturduğu bir ortamda Evren'in gaz haline mahkum olmaması, Allah'ın maddenin içine koyduğu yasalar çerçevesinde bu gazdan yıldızların, gezegenlerin, insanların, manolyaların oluşması da Allah'ın yaratılış mucizesidir. Yani Kuran mucizelerine bakarken hem bu ayetlerin söylendiği yıllardaki bilgi seviyesine göre bu ayetlerin söylenmesinin mucizeliğini düşünelim, hem de bu ayetlerin ifadesindeki anlamları da göz ardı etmeyelim.

MÜKEMMEL ÇALIŞTIRILAN KANUNLAR

Gaz bulutu sıkışarak yıldızları oluştururken yaratılış kanunlarının çok ince bir şekilde

Tasavvufa göre Yaratılış ve Maddenin Hakikati

murat tarafından yazıldı.

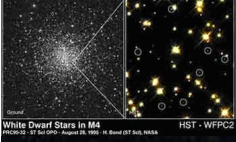
Pazartesi, 07 Şubat 2011 13:13 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:13

çalıştırıldığını görüyoruz. Çekim kuvveti sayesinde gaz bulutu içinde büzülme oluşur, yıldızlar yaratılır. Çekim kuvveti öyle bir çalıştırılır ki yıldızlar oluşur, fakat çekim kuvveti sonuna kadar işi götürüp yıldızı bir karadeliğe çevirmez. Yerçekimini böylesine ölçülü hareket ettiren nedir? Bu ölçü, bu denge, bilinçli bir Yaratıcıyı açıkça göstermez mi? Evrende yaratılan kanunlar yıldızların da oluşumuna izin verecek şekilde yaratılmıştır. Böylece Yaratıcının, yaratılıştaki hedeflediği gayeleri ortaya çıkacaktır. Çekim kuvveti; akıllı, bilinçli, şuurlu bir nesne değildir ki tüm bu mükemmel oluşumlara kendisi sebebiyet versin. Acaba Yaratıcı çekim kuvvetini yaratmasaydı da yıldızlar, gezegenler, Ay kalın zincirlerle bağlanmaya, yerinde tutulmaya kalkışılıyorsa nasıl bir israf, nasıl bir çirkinlik, nasıl bir kargaşa hüküm sürerdi? Yaratıcı yerçekimi kanununu yaratarak olayı ne de güzel çözmüştür. Yerçekimini Allah'ın, Evren'e koyduğu bir yasa olarak gören Isaac Newton (1642-1724) yerçekimini ilk keşfeden kişidir. Fakat o da, birçok fizikçi de Evren'in en başta bir gaz aşaması geçirdiğini bilememişlerdir. Ne Kuran'dan önce, ne de Kuran'dan bin yıl sonra...

Newton'dan sonra Güneş'in bir gaz bulutunun sıkışmasıyla oluştuğu fikirleri ortaya atıldı. Örneğin Laplace "Dünya Sistemlerinin İzahı" adlı 1796 yılında basılan kitabında Güneş'in gaz bulutlarının çekim gücüyle sıkışması sonucunda oluştuğunu ve Dünya'nın Güneş'ten koptuğunu ileri sürdü. Daha sonra İngiliz fizikçi Clerk Maxwell Dünya'nın Güneş'ten koptuğuna matematiksel yaklaşımlarıyla itiraz etti. 1943 yılında Weizsöcker, sonra Ter-Haar, Chandiosekhor ve Kuiper teoriler geliştirdiler. Mount Wilson ve Palomar'da teleskoplar ile yapılan gözlemler de tartışmaya dahil oldu(Dünya'nın Güneş'ten ayrılıp ayrılmadığına dair Kuran'da bir açıklama yoktur.) Dünya'nın Güneş'ten kopup kopmadığı tartışma konusu olmuştur ama Evren'in daha önce gaz şeklinde olduğu hususunda bir tartışma yoktur. Allah bizi ısıtan Güneş'i de, mavi okyanusları da, müziğin notalarını da, yemeklerin lezzetini de birbirinden hızla ayrılan gaz bulutundan yaratmıştır.

EVRENDEKİ YÖRÜNGELERİN YARATILMASI AŞAMASI:

Özenle oluşturulmuş yollara(yörüngelere) sahip Evren'e (Göğe) andolsun. (51:7)



HAREKET DELİLİ: EVRENDEKİ HER PARTİKÜL, AĞIR KÜTLE HASSAS AYARLANMIŞ BİR YÖRÜNGE DÜZLEMİNDE DÖNMEKTEDİR

Kainatta var olan hareket, tarih boyunca birçok düşünürün dikkatini çekmiştir. Platon hareketin kaynağının bilinçli bir Yaratıcı olduğunu söylemiş, Evren'i yöneten bilgi ve iyilik sahibi Yaratıcının varlığıyla Evren'i izah etmiştir. Aristo'nun hareketten yola çıkarak Allah'ın varlığını ispatı ise Platon'un izahına göre daha ön planda olmuştur. Aristo tüm hareketin en son noktada hareket etmeyen bir hareket ettiriciye dayanması gerektiğini söylemiş, ezeli olan Yaratıcıyı ilk hareket ettirici noktasından delillendirmiştir. İslam aleminden Farabi de ilk hareket ettiricinin tüm varlığın kaynağı olduğunu, kendisi değişmeden, değişimleri meydana getirdiğini açıklamıştır. İslam aleminin felsefi-dini cemaati İhvanı Safa(Temiz kardeşler) 10. yüzyılda yaşamış ve ansiklopedi kapsamında eserler vermişlerdir. Bu eserlerinde İhvanı Safa da Evren'deki hareketin altını çizerler ve alemin yokluktan varlığa çıkışından, alemin düzeni ve devamına kadar hep hareketin gözlendiğini, bunun da hareketin başlatıcısı ve sürdürücüsü Allah'ın varlığına delil olduğunu söylerler. Hıristiyan aleminden Thomas Aquinas gibi birçok düşünür de Evren'de var olan hareketleri Allah'ın varlığının bir delili olarak görmekteyler.

Hareket delili açısından bakıldığında, Evren'de var olan hareketin sadece Güneş sistemimizde veya üç-beş yıldızda değil tüm Evren'de var olduğunun keşfi, hareketi yaratan Allah'ın kudretinin sınırsızlığının anlaşılması açısından da çok önemli bir bilgidir. Ayetin mucizevi bir şekilde Evren'deki yörüngelere dikkat çekmesi bu açıdan çok anlamlıdır. Tüm galaksiler galaksi olarak hareket ederken, bu galaksilerin yıldızları kendi yolunda giderken, gezegenler elips yörüngelerinde yıldızların çevresinde, uydular da gezegenlerin etrafında hareket ederler. Eğer hareket maddeye içkin bir şekilde yaratılmasa ne koltuğumuzda oturup kahvemizi içerken televizyon seyredebilirdik, ne kahve, ne televizyon, ne Güneş'imiz, ne Dünya'mız, ne de biz var olabilirdik. Tüm bu oluşumlar hareketin gerçekleşebileceği Evren'in ve harekete uygun bir şekilde maddenin yaratılıp maddeye hareket kabiliyeti verilmesiyledir. Yıldızların yörüngelerinde hareketi, gezegenlerin yıldızlar çevresinde hareketlerinin var olması; bizim mümkün olmamızı ve televizyon karşısında içtiğimiz kahvenin mümkün olmasını sağlamıştır. Sayısız sonuçların oluşmasını mümkün kılan hareketin var olması ve Evren'in en makro birimleri olan galaksilerden en mikro birimleri atomlara kadar özenli, düzenli, mükemmel hareketlerin gözlemlenmesi, Evren'in sahibi Allah'ın kudretini anlamak isteyenlere

Tasavvufa göre Yaratılış ve Maddenin Hakikati

murat tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Şubat 2011 13:13 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:13

haykırmaktadır. Bu haykırışı duymayanlar elbette olacaktır. Evren'deki yörüngelere dikkat çeken Zariyat Suresi'nin 7. ayetinin arkasından inkârcıların çelişkili sözlerine ve gerçeğe sırtlarını dönmelerine dikkat çeken 8. ve 9. ayetleri şöyledir:

Siz gerçekten çelişkili sözler içindesiniz. (51:8)

O'ndan çevrilen, çevrilir. (51:9)

atom ve diğer parçacıkların YARATILMASI AŞAMASI:

Ne göklerde, ne yerde zerre (atom) ağırlığına bir şey O'ndan (Allah'tan) gizli kalmaz. Bundan daha küçüğü de, daha büyüğü de, istisnasız olarak hepsi muhakkak apaçık bir kitaptadır. (34:3)



SINIRSIZ BÜYÜKLÜKTEN SINIRSIZ KÜÇÜKLÜKLERE KÜDRET

Kendimizi bir pizza yerken düşünelim. Bu pizza nelerden oluşur: Sucuk, peynir, mantar, domates, un. Peki sucuk, peynir, mantar, domates neden oluşur? Ya bunları oluşturanlar neden oluşur...? Bunları inceleyince karşımıza moleküller çıkar. Bu moleküller de atomlardan oluşur. Oksijen, hidrojen, karbon bu atomlara örnektir. Daha sonra protonlar, elektronlar...

Evren'imizin bütünü maddeden oluşur. Bir ağacın gövdesinden yaprağına, bir insanın gözlerinden ellerine, altın takılardan pamuklu elbiselere kadar her şey maddedir. Maddenin en küçük birimiyse atomdur. Atomun çekirdeğindeki pozitif yüklü proton ve yüksüz nötron temel maddelerdir. Negatif yüklü elektron ise çekirdeğin çevresinde döner. Son yüzyıllarda bilimin ortaya koyduğu bilgiler ortaya eşsiz bir tablo çıkartmaktadır. Elinize en basit madde farzedilen bir taşı alın ve onun içinde hayatınız boyunca saysanız bitiremeyeceğiniz kadar, katrilyonlarca atom olduğunu düşünün. Sonra bu atomların her birinin elektronlarının, Güneş'in etrafında dönen gezegenler gibi, çekirdeğin etrafında döndüğünü düşünün. Katrilyonlarca Güneş sistemi bir taşın içine sığdırılıyor ve bu taşı elinize alıp tutuyorsunuz. Herhalde bunu düşünen biri Evren'de basit, sıradan hiçbir şey olmadığını anlar. İster pizzayı ele alın, ister taşı ele alın ve ilk

temel maddelerini yeniden elde etmek istiyorum, ne yapmalıyım diye kendinize sorun. Ne mi yapmalısınız? İlk patlamadan başlayarak Evren'in geçirdiği tüm süreçleri en başından yeniden oluşturmalısınız. Bu süreçlerde Evren'in yapı taşı olan atomların, yapı taşları olan proton, elektron, nötron ortaya çıkacaktır; sonra hidrojen ve helyumdan oluşan bir gaz bulutu meydana gelecektir; sonra yıldızlar oluşacak ve bu yıldızların içinde üretilen atomlar tüm aşamalardan sonra bir gün pizzamızın mantarı, peyniri, domatesi olacaktır...

Eğer atomu iyice incellerseniz, hayretiniz inceledikçe kat kat artar. Masanın üzerine koyacağınız bir bozuk paranın bir atomun çekirdeğini temsil ettiğini düşünün. Bu atomun çevresinde dönen elektronun çizdiği yörüngeyi merak ederseniz, bu yörünge bozuk paranın 2-3 km civarından geçecektir. Peki bu ikisinin ortası nedir? Bu ikisinin, çekirdeğin ve elektronların ortası boşluktur. Yani elimizde tuttuğumuz bir taş parçası katrilyonlarca Güneş sistemini içinde taşımaktadır ama bu taşın %99.99'u boşluktur. Ne kadar ilginç değil mi?

Evren'in yörüngelerle dolu olduğuna dair ayeti 5. bölümde (51-Zariyat Suresi-7. ayet) incelerken Evrende yüz milyardan fazla galaksinin, her bir galakside yüz milyondan fazla yıldızın, her birinin gezegenleri, gezegenlerin uydularıyla var olmalarının, tüm bu gök cisimlerinin her birinin mükemmel bir şekilde hesaplanmış yörüngelerinde hareket ettirilmelerinin, Allah'ın kudretinin sınırsızlığını, büyüklüğünü ispatladığını gördük. Elimize bir taş alıyoruz ve onda Güneş sisteminin minik kopyaları olan katrilyonlarca atomun çekirdeklerinin etrafında, gayet düzenli bir şekilde elektronların döndüğünü anlıyoruz. Evet, bu bize neyi anlatmaktadır? Bu bize her şeyden önce Yaraticımızın gücünün sınırsız büyüklüklerde sınırsız bir şekilde gözüktüğü gibi, sınırsız küçüklüklerde de sınırsız bir şekilde gözüktüğünü göstermektedir. Sınırsız büyüklükler hep bu ufacık atomlarla yaratılmıştır. Atomun içindeki hareket tarzı sınırsız büyüklüklerdeki merkezin etrafındaki dönüşlerin aynısıdır. Evren'in bir galaksisindeki sistemle, bir toz zerresini oluşturan atomdaki sistem aynıdır. Demek ki Evren'in tek bir toz zerresini yaratan kim ise, tüm Evren'in sahibi de O'dur. Üstelik tüm bu oluşumlar O'nun kuvvetinin hem çok büyük, hem çok planlı olduğunu, hem de O'nun Evren'inde sıradanlığa yer olmadığını göstermektedir. Üstelik tüm bu verilere göre diyebiliriz ki Evren'in yaratıcısı için bir milimetreyi yaratmak ile Evren'i yaratmak arasında hiçbir fark yoktur. Bir noktanın içinde trilyonlarca atomun yaratılmasından, Uzay'ın sınırlarının uçsuz bucaksızlığına kadar her şey Allah için yaratmanın adedinin, büyüklüğünün, küçüklüğünün farketmediğini, Yaraticımız için zor kavramının olmadığını gösterir. Tüm bunları yaratan Yaraticımızın bilgisi de, kudreti de sınırsızdır.

Eğer yeryüzündeki her bir ağaç kalem olsa, yedi denizle desteklenen bir deniz de eklense Allah'ın kelimeleri bitmez. Doğrusu Allah güçlüdür, hikmetlidir. (31: 27)

ATOMUN İÇİNDEKİ İNCE YARATILIŞLAR

Var olan her madde atomlardan oluşur. Atomun yaratıldığının anlaşılması, geri kalan her şeyin yaratıldığının anlaşılması demektir. (Atomun var olabilmesi için gerekli maddenin yoktan yaratıldığını ilk üç konuda görmüştük.) Çünkü geri kalan her şey bu atomlar ile yaratılmıştır.

Atomun çekirdeğinde pozitif yüklü protonlar bulunmaktadır. Bu pozitif yükler birbirini iter. Ama yaratılışın harikalarının ortaya çıkması için protonların birbirlerine yapıştırılıp aynı noktada toplanmaları gerekmektedir. Atomun içindeki birbirini iten protonları ve nötronları aynı noktaya hapseden güç çok şiddetlidir ve bu gücün adı çekirdekdeki nükleer kuvvettir. Bu kuvveti taşıyan çok küçük parçacıklar Latince’de yapıştırıcı anlamına gelen “gluan” diye adlandırılırlar. (Atom bombasının şiddetli tahrip gücü de bu gücün kullanılmasıyla oluşturulmuştur.) Kainatın her şeyini hassas matematiksel değerlerle tasarlayan Allah, bu şiddetli gücü de hassas bir şekilde ayarlamıştır. Birbirini iten protonları bir arada duracak şekilde yapıştıran bu güç, daha zayıf olsa protonlar bir arada tutulamayacaktır, eğer bu güç daha şiddetli olsa protonlar ve nötronlar birbirinin içine girecektir.

Atom bombası bize atomun içindeki şiddetli gücün varlığını acı bir şekilde ispatladı. Fakat bu bize şunu da gösterdi ki, şu anda rahat bir şekilde Dünya’da yaşamamızı sağlayan etkenlerden biri atomun kendi içinde dengeli bir yapıya sahip olmasıdır. Bu denge sayesinde maddeler bir anda bozulmaya uğramaz ve insanlara zarar verebilecek ışınları yaymaz. Atomun bu dengesini sağlayan unsurlardan biri de zayıf nükleer kuvvettir. Bu kuvvet özellikle içinde fazla nötron ve proton bulduran çekirdeklerin dengesini sağlamada önemlidir.

Atomun varlığını sağlayan bir kuvvet ise elektromanyetik kuvvettir. Bu kuvvet zıt elektrik yüklü parçacıkların birbirini çekmesini, aynı yüklü parçacıkların da birbirini itmesini sağlar. Böylece protonlarla elektronlar birbirlerini çekip biraraya gelebilmişlerdir. Fakat bu biraraya gelişin de bir ölçüsü vardır. Elektronlar yörüngelerinde akıl almaz hızlarıyla çekirdeğin etrafında dönerlerken protona yapışmazlar. Arka arkaya dönen negatif yüklü elektronların birbirini itmesi ve protonun elektronu çekmesi hiçbir şeyi değiştirmez. Elektron ne kendini çeken protona yapışır, ne dönüş hızının etkisiyle, ne de kendini iten diğer elektronların etkisiyle yörüngesinin dışına çıkar. Bilinçsiz elektronlara tüm bu hareketleri yaptıran elbette maddenin de, atomun da, elektronun da, her şeyin de Yararıdır. Bilinçli insanlar olarak isterseniz bir deney yapalım. Üç beş arkadaşımızın beline bir ip bağlayalım ve birkaç kişi ortaya geçerek bu üç beş kişiyi kendilerine yapıştırıcısına çekerken etraftaki kişiler koşarak ortadaki merkezin etrafında dönsünler. Bu dönen kişiler birbirini itsin. Çekirdeği temsil eden ortadaki kişiler de birbirini itsin. Hiç şüphesiz etrafta dönenlerin elektron gibi bir saniyede yüzlerce tur yapmalarını beklemeyeceğiz. Fakat acaba bilinçli insanlar bu durumda bir dakika süreyle atomun hareketini taklit edebilirler mi? Bir de üç veya dört yörüngeli bir atomun modelini taklit ettiğimizi, temsili çekirdeğin etrafında üç dört tane ayrı dairede dönüşler olduğunu düşünün. Hele çekirdeğin içindeki şiddetli yapıştırıcı

murat tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Şubat 2011 13:13 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:13

“gluon”ları temsilen birkaç sumo güreşçisinin, ipi çeken fakat birbirini iten ortadaki kimseleri yan yana tutmasını sağlayabilsek, deneyimiz kim bilir ne kadar enteresan olurdu! Bilinçli insanların bir dakika süresince beceremediği bir hareket tarzını acaba milyarlarca yıldır sayısını telaffuz bile edemeyeceğimiz protonlar, elektronlar nasıl beceriyor? Hem de bir taşın içinde katrilyonlarca adette var olan atomlarda...

Evren’de ve vücudumuzda var olan birçok atom çok uzun zaman önce, çok uzaktaki dev yıldızlarda imal edilmiştir. Dişlerimizdeki kalsiyum, pizzamızdaki karbon atomu, vücudumuzdaki demir atomu hep yüksek ısıli yıldızların imalatıdır. Evren’in bu ham maddeleri yıldızların özenli mutfağında pişirilir, imal edilir ve sonra pizzamız olur, kanımız, etimiz, dişimiz, gözümüz olur.

Bu anlatılanları uzakta gerçekleşen bir masal olarak dinlemeyelim. Elimizden, saçımızdan, gözümüzden, yediğimiz yemeklerden oturduğumuz sandalyeye kadar her an her şeyde bu mükemmel düzen sürekli sürdürülmektedir. Yaratıcımız bizim için her an her şeyi ince bir hesaplama ve büyük bir kudretle ayakta tutmaktadır. Atomdaki tüm bu hareketler, atomda var olan tüm kuvvetler maddenin ve bizim var olmamızı sağlamaktadır.

O’na(Allah’a) mülkünde ortak yoktur, her şeyi yaratmış, bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (25:2)

DAHA NE OLACAK?

Tüm Evren’de 1080 adet parçacık olduğu tahmin edilmektedir. Bu sayıyı daha iyi anlamak için 1 sayısının arkasına 80 tane sıfır yazın ve bu sayının büyüklüğünü düşünün. İşte tüm bu parçacıklar çok kompleks, çok ince ayarlanmış kuvvetlerle, çok ince dengeler içinde hareketlerini her an sürdürürler. Tüm bu parçacıkların birbirleriyle uyumlu hareketlerinin sonucunda ortaya çıkan kuyruklu yıldızlar, süpernovalar, gezegenler de çok kompleks, çok ince ayarlanmış, çok mükemmel hesaplanmış bir şekilde hareket ederler. Gücü, kudreti, tasarımı görmek isteyene daha ne lazım acaba?

Bu bölümde atomun yapısının çok kompleks, çok mükemmel, çok ince tasarımlı olduğunu kısaca göstermeye çalıştık. Eğer atomu derinlemesine incelersek hayretimiz daha da artar ve mükemmelliğe daha da çok tanık oluruz.

Şunu da ekleyelim ki Big Bang'ten sonra atom parçacıklarının ortaya çıkışı da çok ince şekilde planlanmıştır. Patlamanın her anındaki sıcaklık, atom parçacıklarının sayısı, her an devreye giren kuvvetler, bu kuvvetlerin şiddeti çok hassas değerlerle tasarlanmıştır. Bu değerlerin birinin bile sağlanamaması durumunda ne madde, ne atom, ne Evren var olurdu; ne de biz varolabilirdik. Tüm bu bahsettiğimiz değerlerdeki en ufak değişim varlık, düzen, galaksiler ve atom yerine kaosu ve yokluğu getirecektir. Bir patlamanın karmaşa ve kaos oluşturması beklenirken Allah bu patlamayı öyle bir ayarlamıştır ki, bu patlamayla tüm fizik kuralları, mükemmel bir düzen, galaksiler, atomlar oluşturmuştur.

Evren'in yaratılışında saniyelerden ufak birimlerin bile çok önemli etkileri olmuştur. Steven Weinberg meşhur "İlk Üç Dakika" kitabının yazarıdır ve Evren'deki ilk dakikalardaki kritik yaratılışlara onun şu sözleri de delildir: "Evren'de ilk birkaç dakikada gerçekten de eşit sayıda parçacık ve karşı parçacık oluşmuş olsaydı, sıcaklık bir milyar derecenin altına düştüğünde, bunların tümü yok olur ve ışınım dışında hiçbir şey kalmazdı. Bu olasılığa karşı çok iyi bir kanıt vardır: Var olmamız. Parçacık ve karşı parçacıkların yok olmasının ardından şimdiki Evren'in maddesini sağlamak üzere geriye bir şeylerin kalabilmesi için, pozitronlardan biraz daha çok elektron, anti protonlardan biraz daha çok proton ve anti nötronlardan biraz daha çok nötron var olmalıydı."

Büyük Patlama sonrasında meydana gelen her parçacık belli hızda, belli ısıda, belli zamanda oluşmalıdır. Tüm veriler çok açık bir şekilde bu patlamanın özel bir tasarımla yapıldığını, patlama sonrası her oluşumun büyük bir kudretle, büyük bir planla, büyük bir sanatla gerçekleştirildiğini göstermektedir. Atomun yapısına kısaca değindiğimiz gibi, Büyük Patlama sonrasında atom parçacıklarının oluşumuna da kısaca değindik. Bu konu derinlemesine incelendiğinde yaratılışın mükemmel planlanmışlığına hayranlık kat ve kat artacaktır. Atomun mevcut muhteşemliği, atomun parçacıklarının ince planla ortaya çıkışının dışında, bu parçacıkların nasıl olup da atoma dönüştüğü de üzerinde çok düşünülmesi gereken ayrı bir olağanüstülüktür. 1080 tane parçacık birbirini iten ve çeken yüklerle, ince dengelerle, büyük kuvvetlerle örülü atomlara dönüştürülme, ne "ben" dediğimiz varlık, ne okuduğumuz bu kitap, ne üzerinde var olduğumuz bu Dünya var olabilirdi.

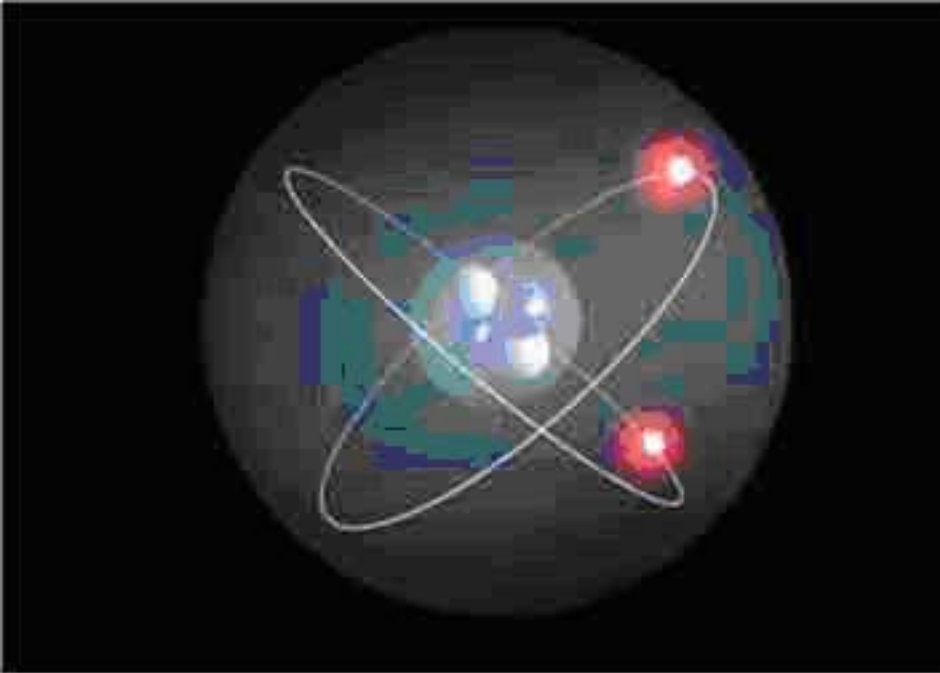
Görüldüğü gibi teleskopla Evren'in derinliklerine çıkmak da, elektron mikroskopuyla maddenin derinliklerine inmek de hep aynı şeyleri göstermektedir: Allah'ın sanatının muhteşemliğini, Allah'ın kudretinin sınırsızlığını, Allah'ın ilminin mükemmelliğini, Allah'ın planlarının eşsizliğini...

Evren'in(göklerin), yerin ve bunlarda bulunanların mülkü Allah'ındır. O'nun her şeye gücü yeter.(5:120)

EVRENİ TAŞIYAN DÖRT TEMEL KUVVETİN YARATILMASI VE AYRIŞTIRILMASI AŞAMASI: ÇEKİMGÜCÜ VE ÇEKİRDEK KUVVETLERİNİN YARATILMASI

Hayır o sinenlere yemin ederim. (81:15)

Akarak yuvalarına (YÖRÜNGELERİNE) girenlere. (81:16)



Bu ayetlerin anlamlarını daha iyi anlamak için önce ayetlerde geçen kelimelerin Arapça anlamlarını inceleyelim. 15. ayette “sinenler” diye çevirdiğimiz kelimenin Arapça’sı “hunnes”tir. “Hunnes”e “akışın tersi, pusma, büzülme, sinme, gerilemek” anlamları verilmektedir. 16. ayette “yuvalarına girenlere” diye çevirdiğimiz deyim ise Arapça “kunnes”tir. “Kunnes”e “belli güzergah, yuvaya girme, hareket halindeki cismin yuvası” anlamları verilmektedir. 16. ayetteki “akış”ı ise “cereyan” kökünden türeyen “cariye” kelimesi karşılamaktadır.

Bilimin birçok kanunuyla her an içiçe yaşarız. Çekim yasası, hareket yasaları, termodinamik kanunlar her an hayatımızın içindedir. Yemek yerken, tuvaletimizi yaparken çekim kanunları rol oynar. Uzaya çıkan astronotlar Uzay'da yemek yerlerken, tuvaletlerini yaparlarken ancak özel tertibatlar, önlemler sayesinde Dünya yerçekimine göre yaratılmış bedenlerinin Dünya dışındaki ihtiyaçlarını karşılarlar.

Bilim adamlarının bilimsel buluşları, olmayanın keşfi değil, olanın açıklamasını yapmaktır. Çekim gücü Evren'de zaten vardır, fakat çekim gücünün tarif edilmesi, matematiksel formüllerle ortaya konması ilk Isaac Newton(1642-1727)'a nasip olmuştur. Newton Evren'deki çekim yasasıyla Allah'ın her şeyi yarattığını, yıldızlara, Dünya'ya, Ay'a düzen koyduğunu açıklamış, insanların Dünya'nın üzerinde durmasının rastgele bir şekilde değil, fakat Allah'ın maddeye koyduğu çekim gücü sayesinde olduğunu göstermiştir.

Allah'ın Evren'i hassas dengelerle yarattığını Isaac Newton şu sözleriyle açıklamaktadır: "Güneş'ten, gezegenlerden ve kuyruklu yıldızlardan oluşan bu çok hassas sistem sadece akıl ve güç sahibi bir Varlık'ın amacından ve hakimiyetinden kaynaklanabilir...O, bunların hepsini yönetmektedir ve bu egemenliği dolayısıyla ki O'na 'Üstün Kuvvet Sahibi Efendimiz' denir."

EVRENSEL MATEMATİK

Kuran'da Allah'ın her şeyi bir ölçü ile yarattığı geçer. Herşeyin ölçü ile yaratıldığı iddiası evrene matematiğin hakim olması anlamına gelir. Çünkü ölçü konulan ölçülebilir, düzenlidir, matematiksel olarak ifade edilebilir. Newton, Kepler ve Galileo'nun çalışmalarını düzeltti, dakikleştirdi ve maddi Evren'in matematiksel olarak açıklanabileceği yönündeki kuşku ile yaklaşılan görüşü ispatladı. Fiziksel Evren'in ince ölçülerle yürüyen yasalarla işlediği böylece anlaşıldı.

Bilim ancak 1700'lü yıllarda çekim gücünün önemini fark etmiştir. Allah Evren'deki yaratışlarında kullandığı çekim yasasına, kitabı Kuran-ı Kerim'de 600'lü yıllarda işaret etmiştir. Bu bölümün başında bahsettiğimiz ayetler incelenirse bu ayetlerin çekim gücüne, çekim ile hareket arasındaki dengeye işaret ettikleri anlaşılır. Gerek atomun çekirdeği, gerek gezegenlerin ortasındaki Güneş sinmiş, büzülmüş bir halde bulunmakta, atomdaki çekirdek elektronları, Güneş sistemindeki Güneş ise gezegenleri kendi içine çekerek onları da sindirmeye, büzdürmeye çalışmaktadır. Biz bu güce çekim, yerçekimi diyoruz. Merkezdeki sinmiş çekirdekler, Güneş'ler etraflarındaki elektronları, gezegenleri kendileriyle birleştirmek, bütünleştirmek isteyerek, onları da büzmeye, kendileri gibi sindirmeye yönelik kuvvet uygularlar. Böylelikle Tekvir suresi 15. ayette geçen "Hunnes" kelimesinin çekim gücünü ifade ettiği hiçbir zorlama yapılmadan anlaşılmalıdır.(Unutulmamalıdır ki Kuran'ın indiği dönemde insanlar yerçekiminin varlığından haberdar olmadıkları için terim olarak "yerçekimi" kelimesi yoktu. Kuran

yerçekimini tarif için yerçekiminin fonksiyonu olan “Hunnes” [merkeze doğru çekilme, büzülme, sinme] kelimesini kullanıp bu güce dikkat çeker.)

Atomun çekirdeğinin çekimine rağmen elektronlar çekirdeğe yapışmaz. Güneş’in çekimine rağmen de gezegenler Güneş’e yapışmaz. Elektronları çekirdeğe yapışmaktan, gezegenleri Güneş’e yapışmaktan kurtaran elektronların ve gezegenlerin hareketidir. Tekvir suresi 16. ayette geçen “cariye” kelimesi “akışı, hareketi” ifade eder ki çekimden kurtulmayı sağlayan unsurunu ifade etmesi bakımından bu önemlidir. Galaksilerden atomlara kadar tüm yapılar çekim kuvvetine karşı hareketin merkezkaç kuvveti oluşturmasıyla var olabilmektedir.

“Hunnes”e yani büzüşmeye, çekime yönelik kuvvete karşılık elektronlar, gezegenler çekirdeğe, Güneş’e yapışsalar Evren’de ne bir gezegen, ne bir Güneş sistemi, ne yörüngeler, ne canlılık, ne de bu ihtişam var olurdu. “Cariye”ye göre yani “harekete, akışa” göre elektronlar, gezegenler Evren’e rastgele dağılsalar, çekimden (Hunnes’ten) tamamen kurtulsalar, yine ne galaksiler, ne hayvanlar, ne bitkiler, ne renkler, ne de biz var olurduk. Bu iki ayrı oluşum sayesinde elektronlar kendi yuvalarında, yörüngelerinde, gezegenler kendi yuvalarında, yörüngelerinde hareket ederler. Bu yuvada olmayı da 16. ayetteki “Kunnes” kelimesi mucizevi bir şekilde ifade etmektedir. Kuran yerçekimindeki merkeze çekişi “Hunnes” kelimesiyle, bu çekimden kurtulmayı sağlayan hareket unsurunu “cereyan” kelimesiyle ve her iki unsur sayesinde oluşan yörüngede olmayı “Kunnes” kelimesiyle anlatır. Böylece Kuran, yerçekimiyle ilgili terminolojinin var olmadığı bir dönemde, yerçekimine bağlı oluşumları açıklamıştır.

ATOMLARDAN YILDIZLARA HEP HARİKULADELİK

Daha önce de gördüğümüz gibi Kuran’ın bazı ayetlerinde Allah bazı yaratılışlara, olaylara dikkat çekmek için olaylar üzerine yemin etmiştir. Bu bölümde incelediğimiz ayetlerdeki yemin edilen unsurlar hem Allah’ın Evren’deki mükemmel yaratılışlarını, hem de Kuran’ın ifadelerinin mucizeliğini bir kez daha inattan arınmış zihinlere göstermektedir.

Vücudumuzda sayamayacağımız kadar çok sayıda atomların çekirdeklerindeki protonlar çekim gücü uygulamakta, elektronlar ise hareketleriyle bu çekimden kaçmakta, fakat yörüngelerini de aşmamaktadır. Atomun içindeki bu oluşumlar nükleer çekirdek kuvvetiyle, atomdaki elektriksel kuvvetle uyumlu bir şekilde sürekli faaliyet içindedir. Bir sandalyeye oturduğumuzda “ben” dediğimiz vücudumuzun atomları sandalyeyle karışsa, yere uzandığımızda vücudumuzun atomları yerle karışsa, “ben” dediğimiz atom topluluğu olan varlıktan eser kalır mıydı? Ya oturduğumuz sandalyenin elektronları ile vücudumuzun elektronları çarpışıp bir karmaşa çıksa, ya da yere uzandığımızda yerdeki atomların çekirdeklerindeki çekim gücü, vücudumuzdaki atomları karıştırırsaydı var olabilir miydik? Tabii ki hayır. Varlığımızdan ne eser kalırdı, ne de var olabilirdik. Varlığımız hem çekimlerin, hem

Tasavvufa göre Yaratılış ve Maddenin Hakikati

murat tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Şubat 2011 13:13 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:13

hareketlerin, hem diğer kuvvetlerin ayrı ayrı yaratılmalarıyla, hem de tüm bu kuvvetlerin mükemmel bir uyumla beraber faaliyet göstermeleriyle mümkün olmaktadır.

Yoktan ortaya çıkan kuvvetler, bu kuvvetlerle yaratılan harikulade atomlar, harikulade yıldızlar, harikulade yaratılışlar. Herşey bize Allah'ı hatırlatıyor...

BIG BANG'DEN BÜYÜK SONUÇ:

YOKLUKTAN YARATILDIK

O (Allah) Evren'i (Gökleri) ve yeryüzünü yoktan yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (2:117)

Tasavvufa göre Yaratılış ve Maddenin Hakikati

murat tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Şubat 2011 13:13 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:13



BIG BANG HEM ATEİZMİ, HEM AGNOSTİSİZMİ GEÇERSİZ KILMIŞTIR

Agnostik yaklaşım “Biz bunu anlayamayız” demekle aslında bir iddia sahibi olmaktadır. Eğer “Maddenin başlangıcı vardır” tezi doğrulanırsa “Maddenin başlangıcı yoktur” tezinin

yalanlanacağı gibi “Maddenin başlangıcı olup olmadığını anlayamayız” tezi de yıkılacaktır. Böylelikle maddenin başlangıcının ispatı ateizme olduğu kadar agnostisizme (şüpheciliğe, bilinemezciğe) de bir darbedir. Maddenin başlangıcı ve yaratılışı ortaya konduğunda aslında ateistlerin inançsızlıklarından, agnostiklerin şüpheciliklerinden vazgeçmeleri gerekir. 21-Enbiya Suresi-30. ayetteki ifadeyi hatırlarsanız, ayette “Yine de onlar inanmayacak mı?” diye sorulmaktadır. Big-Bang’i tarif eden bir ayette bu ifadenin geçmesi aslında birçok ateistin ve agnostiğin gerekeni yapmayacaklarının işaretidir. Fakat artık agnostiklerin şüpheciliğinin ineği tanrı kabul eden bir Hindu’dan, ateistlerin inkârının ise ateşi tanrı kabul eden bir ateşe tapardan farklı olmadığı, yani felsefelerini salt delilsizlik, salt kuruntu, salt mantıksızlık ve salt bilimdişilik üzerine kurdukları anlaşılmalıdır. Artık ateistlerin ve agnostiklerin akılcılık ve bi-limsellik iddiaları suya düşmüştür. Hem de daha maddenin yaratılması safhasında... (İleride Kuran’daki mucizevi ayetleri incelerken Evren’de, Evren içi yaratılışlarda ve canlıların yaratılışında bilinçli bir yaratılışın hüküm sürdüğünü ve bunun tersini savunmanın, agnostisizm, septisizm denen şüpheciliğin sadece boş bir kuruntu olduğunu göreceğiz.)

Bazı materyalist bilim adamları Big-Bang’in ispatından sonra yaratılışı kabul etmeye mecbur olduklarını itiraf etmek zorunda kalmışlardır. Örneğin İngiliz materyalist fizikçi H.P. Lipson, Big Bang teorisini ister istemez kabul etmek zorunda olduklarını şöyle itiraf etmiştir: “Bence, bu noktadan daha da ileri gitmek ve tek kabul edilebilir açıklamanın yaratılış olduğunu onaylamak zorundayız. Bunun ben dahil çoğu fizikçi için son derece itici olduğunun farkındayım, ama eğer deneysel kanıtlar bir teoriyi destekliyorsa, bu teoriyi sırf hoşumuza gitmediği için reddetmemeliyiz.”

BIG BANG’TEN ÖNCE

David Darling “Deep Time(Derin Zaman)” adlı kitabının başlangıç bölümünde Big Bang’i öncesinden alıp şöyle tarif eder: “Zaman yoktu, Uzay yoktu...Madde ve enerji de yoktu... Hiçbir şey yoktu...En küçük bir nokta, boşluk bile yoktu. Bu yokluktan küçücük, olağanüstü küçüklükte bir kıpırtı belirdi... Ufacık bir titreme... Hafif bir dalgalanma, belli belirsiz bir girdap...Bu kozmik kutunun kapağı açıldı ve altından yaratılış mucizesinin filizleri belirdi...”

Colarado Üniversitesi’nden Gerrit L. Vershuur ise “Starscapes” adlı kitabında tüm diğer tezlere karşı dinin tezinin doğru çıktığını şu cümleleriyle ifade eder: ” Big Bang teorisi, dini inançların gösterdiği, Dünya’nın ve gökyüzünün yaratılmış olduğu gerçeği ile uygunluk göstermektedir. Bu astronominin dinle beraber olduğunun sürprizli bir sonucudur.”

Zamanın maddeye, maddenin hareketlerine göre var olduğu anlaşılmalıdır. Big Bang’ten önce madde ve maddenin hareketi söz konusu olmadığına göre Big-Bang’ten önce zaman da söz konusu değildir. Big Bang ile beraber madde de, zaman da yaratılmıştır. Zaten bunlardan biri

diğerine bağımlıdır. Oxford Üniversitesi'nden Roger Penrose, Stephen Hawking ile beraber yaptıkları çalışmalarda zamanın Evren'in başlangıcı ile başladığını matematiksel olarak da ispatladılar. Big-Bang teorisi ateistlerin "Evren yaratılmış olsaydı başlangıcı olması gerekirdi." diye kendilerinin de ileri sürdükleri anın varlığını ispat etmiştir. Kısacası ateizm bilim, mantık ve akıl platformunda çökmüştür, fakat inada, kuruntuya ve keyfiliğe dayanarak devam etmektedir.

Mantığın temel kuralları açısından sadece iki tane tez varsa, birinin yanlışlığının ispatı diğer tezin doğrulanması demektir. Ateizmin madde sonsuzdan beri vardır tezi yalanlanınca, maddenin yaratılışını kabul etmek otomatikman geçerli olmakta, böylece ateizmin de, bu konu çözülemez diyenlerin de yanlışlığı ortaya çıkmaktadır. Bu açık delillere karşın yaratılışı inkâr etmek gerçeğe karşı yapılan bir zulümdür ve inattır.

Hayır, o kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık delillerdir. Bizim delillerimizi zalimlerden başkası inkâr etmez.(29:49)

BIG BANG'İN ÖĞRETTİKLERİ

Big Bang teorisi her şeyden önce Evren'in ve zamanın bir başı olduğunu, maddenin sonsuzdan beri var olmadığını, maddenin yaratıldığını bize öğretti. Böylece materyalistlerin, ateistlerin tarih boyunca savundukları Evren'in sonsuzdan beri var olduğu fikri çürütüldü.

Big Bang, Evren'in yaratıcısı olduğunu gösterdiği gibi, Evren'in yaratıcısının Evren'in içinde arandığı, Evren'in, Güneş'inin, Ay'ının, dağının ayrı tanrılara paylaştırıldığı ilkel fikirlerin yanlışlığını da gösterdi. Big Bang ile ilk birleşimi yaratan kim ise, her şeyi yaratanın o olduğu, Evren'i ayrı güçlerin değil, tek bir gücün yönettiği anlaşıldı. Evren tek bir noktadan başlamıştı, o ilk noktanın sahibi kimse, insanın da, nehirlerin de, yıldızların da, kelebeklerin de, süpernovaların da, renklerin de, acının da, mutluluğun da, müziğin de, estetiğin de sahibi O'ydu. Herşey, "birde" ayrıldığına göre, o "birin" sahibi, her şeyin sahibidir.

Big Bang ile, putlaştırılan maddenin, hem de tüm Evren'in maddesinin başta tek bir nokta kadar değersiz olduğu anlaşılır. Böylece bu değersiz noktadan insanların, hayvanların, bitkilerin, muhteşem renkleriyle Evren'in çıktığını görenler, kabiliyetin bu noktada değil, bu noktanın Yaratıcısında olduğunu anlarlar. Gözünüzü kapatıp, karanlığı bile barındırmayan yokluğu bir düşünün, sonra etrafınızdaki ağaçlara, denizlere, gökyüzüne, aynadaki görüntünüze, yiyeceklere, sanat eserlerine bir bakın. Tüm bu muhteşem eserler nasıl karanlıktan, yokluktaki tek bir noktadan kendi kendine çıkabilir? İyice düşünenler için yaratılış hem matematiksel

Tasavvufa göre Yaratılış ve Maddenin Hakikati

murat tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Şubat 2011 13:13 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:13

incelikle, hem sanatsal estetikle kendini göstermektedir. Evren'in genişleme hızı o kadar kritik bir noktadadır ki; Big Bang'ten sonraki birinci saniyede bu oran bir bilim adamının ifadesine göre: "Yüz bin milyon kere milyonda bir daha küçük olsaydı Evren şimdiki durumuna gelmeden içine çöker, tek noktaya dönerdi." Aynı şekilde Evren'in madde miktarı biraz daha az olsaydı Evren gezegenlerin oluşamayacağı şekilde dağılacaktı. Evren'in ilk yaratılış anında tek birleşimin parçalanışında uygulanan kuvvet hem çok büyüktür, hem de çok ince tasarlanmıştır. Aynı şekilde, oluşan madde miktarı da çok ince bir şekilde tasarlanmıştır. Görüldüğü gibi her şey Evren'imizin var olacağı tarzda bir amaca göre Yaratıcımız tarafından ince bir şekilde yaratılmıştır. Tüm bu oluşumlar Yaratıcımızın kuvvetinin sonsuzluğunu, her şeyi en ince ayrıntısıyla planladığını, mükemmel bir şekilde her şeyi oluşturduğunu inattan körelmiş gözlere göstermektedir. Ayrıca tüm bu oluşumlar göstermektedir ki; bu Evren'in Yaratıcısı için zorluk kavramı yoktur, o isteyince her şey olur, onun sadece "Ol" demesi yeterlidir.

KARADELİKLER:

BÜYÜK KIYAMETİN SEMBOLLERİNE BÜYÜK YEMİN

Hayır, yıldızların düştükleri yere (mevkilerine) yemin ederim. (56:75)

Eğer bilerseniz, gerçekten bu büyük bir yemindir.(56:76)



YILDIZLARIN DÜŞÜŞÜ VE 'BUYUK KIYAMETE İLİŞKİN BUYUK YEMİN'

Kuran'da birçok varlığın, olayın üzerine yemin edilerek bunlar vurgulanır. Yıldızların düştükleri yerlere de böyle dikkat çekilmekle beraber, ilgili ayetlerde özel bir durum da oluşmuştur. Yıldızların düştükleri yerlere yemin edildikten bir ayet sonra bu yeminin büyük bir yemin olduğunun söylenmesiyle özel durum oluşur. Çünkü Kuran'da bu tarzda birçok yemin olmasına rağmen bir tek burada bu yeminin büyüklüğüne dikkat çekilmiştir. Birazdan yakıtını tüketen yıldızların ölümünde ortaya çıkan müthiş sayısal değerleri göreceğiz. Evren'in en büyük sayısal değerlerinden bir kısmının yıldızların ölümünde ortaya çıkması ayette "Eğer bilerseniz, bu gerçekten büyük bir yemindir." denmesinin ne kadar anlamlı ve yerinde olduğunu ortaya koymaktadır.

Fizikle uğraşan herkes Evrendeki en ilginç olaylardan birinin karadelikler olduğunu bilir. Büyük yıldızlar (Güneşimizin 3 katından daha büyükler) ömürlerini bir karadelik olarak tamamlarlar. Enerjilerini tüketen bu yıldızlar şiddetli bir şekilde büzüşür. Çok küçük bir hacme bürünen dev yıldız müthiş bir yoğunluğa ve çekim gücüne sahiptir. Bu çekim gücü o kadar şiddetlidir ki saniyede 300 bin kilometre hızla hareket eden ışık bile bu çekim gücünden kurtulamaz ve karadelikler yakınlarından geçen ışığı bile yutar. Bu çekim gücü bir yıldızın kendi üstüne düşmesi (büzüşmesi) sonucu oluşur; fakat daha sonra birçok gezegen, birçok yıldız da bu şiddetli çekim alanına düşer. Yani karadelikler kendi dışındaki yıldızların da "düşme alanı", sonu olmaktadır. Teleskopla görülemeyen karadeliklerin varlığı, çevredeki yıldızların maddesini anafor gibi kendi içlerine çekip X ışınları yaymalarından, civarlarındaki her ışını, yıldızı yutmalarından anlaşılabilir. Stephen Hawking'in en meşhur çalışmaları da karadelikler üzerine olanlardır. Stephen Hawking, Hawking Radyasyonu'nu bularak bir karadeliğin hem radyasyon yaymasının, hem de fiziğin enerji yasalarına uymasının mümkün olacağını keşfederek fizik bilimine büyük katkılarda bulunmuştur. Her ne kadar Hawking, 2004 yılında, kara delikler

Tasavvufa göre Yaratılış ve Maddenin Hakikati

murat tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Şubat 2011 13:13 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:13

hakkındaki görüşlerinde önemli düzeltmeler yapmışsa da, kara delikler konusundaki katkıları yine de çok önemlidir.

Büyük kıyamet açısından, Yıldızların kendi içlerine çökmesiyle oluşan ve daha sonra diğer yıldızları da çekimleriyle içlerine düşüren müthiş çekim kuvvetine sahip karadelikler Vakıa Suresi'nin 75. ve 76. ayetleriyle tam bir uygunluk göstermektedirler. Kuran'ın indiği dönemde yıldızların sonu, yıldızların son bulup karadeliğe dönüşmeleri ve Evren'in fiziği açısından bunun önemi elbette ki bilinmiyordu. Yıldızların son bulurken karadeliğe dönüşmeleri de, Kıyamete doğru hızlanacak bir evrensel gelişme olup, ayet özellikle buna da 1430 sene öncesinden harika bir tarzda işaret ederek, tüm geçirdikleri aşamaları da açıkça bildirmesi çok enteresandır.

Yakıtlarını tüketen yıldızlar birden bire ölmezler, yıldızlar önce büyümeye, şişip kabarmaya başlar. Önceleri 15 milyon derece olan sıcaklık yükselerek 100 milyon dereceye varır. Yıldız kırmızı dev veya süper dev olur. Bir süper devin kapladığı alan o kadar büyüktür ki 60 milyon taneden fazla Güneşi içine rahatlıkla alabilir.(Tüm bu sayıların büyüklüğü karadeliğin çekiminin büyüklüğü gibi Vakıa Suresi 76. ayette işaret edilen büyüklüğü çağrıştırmaktadır.)

Koca kırmızı devlerin bazıları sıkışır ve bir cüce olur çıkar. Bu aşamadaki yıldız, beyaz cüce olur ve insan hacmindeki bir parçasının ağırlığı 10 milyon kiloya gelmektedir. Daha büyük yıldızlar ise nötron yıldızlarına (pulsarlara) dönüşürler. Nötron yıldızlarında madde çok daha yoğundur, burada bir çay kaşığı madde bir milyar ton gelmektedir. Evren'deki tüm bu müthiş gelişmeler her an yaşanırken, biz Dünya'mızda ne müthiş patlamalardan, ne olağanüstü çekimlerden, ne de yüksek ısılı kaynamalardan zarar görmeden yemek yeriz, uyuruz, spor yaparız, koşarız, sohbet ederiz... Kısacası yaşamaktayız, daha doğrusu yaşatılmaktayız. Çok mükemmel bir şekilde ve çok ince hesaplarla...

Velhasıl, ANLAMAK İÇİN KAINATIN, YÜZÜNÜ DEĞİL; ÖZÜNÜ OKUMAK GEREK, Kİ BÖYLESİ BİR OKUMA DA ANCAK İLİM SAHİPLERİNİN İMANINI ARTTIRIR..

Vesselam...

Yazının kaynağı: Birleşik alan teorisi, Sayfa: 126-736